

عنوان مقاله:

سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران در قبال تحولات خاورمیانه (بیداری اسلامی) با تاکید بر بحران سوریه

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات سیاسی و بین المللی، دوره 10، شماره 37 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

گارینه کشیشیان سیرکی - دپارتمان علوم سیاسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، تهران، ایران

سهیل سهیلی نجف آبادی - گروه علوم سیاسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قشم، قشم، ایران

خلاصه مقاله:

تحولات خاورمیانه عربی که از سال ۲۰۱۱ آغاز شد، نقطه عطفی در تاریخ سیاسی این منطقه راهبردی از جهان به شمار می آید. اگرچه جمهوری اسلامی ایران همواره برای نفوذ در خاورمیانه تلاش کرده و سیاست صدور انقلاب را برای برپایی سازه های هویتی خویش در این منطقه در پیش گرفته است، اما تحولات انقلابی خاورمیانه پس از ۲۰۱۱، زمینه های نفوذ بیشتری برای ایران در بحرین، یمن، عراق و نیز سوریه فراهم آورده که از آن با عنوان سیاست منطقه ای «هلال خصیب» یاد می شود. براین اساس، پرسش اصلی مقاله آن است که «سیاست خارجی جمهوری اسلامی در قبال تحولات بیداری اسلامی به ویژه در مورد بحران سوریه چه بوده است که زمینه ساز افزایش نفوذ ایران در منطقه شده است؟» هدف اصلی مقاله نیز، که با روش توصیفی-تحلیلی و بر پایه نظریه سازه انگاری انجام شده، آن است که نفوذ جمهوری اسلامی ایران را در منطقه بر اساس مولفه های سیاست خارجی آن بررسی نماید تا چگونگی وفاداری آن به اصول سیاست خارجی جمهوری اسلامی و آرمان های ارزش مدارانه اسلامی آن، که هویت این سیاست خارجی را می سازد، روشن گردد. نتیجه نشان می دهد که ایران خواهان گسترش ارزش های هویتی خود در منطقه است، اما سعی دارد تا با نفوذ بیشتر در منطقه با بهره گیری از سیاست اتحاد با روسیه، نخست امنیت ملی خویش و پس از آن، منافع ملی خود را تامین نماید.

کلمات کلیدی:

سیاست خارجی، ایران، خاورمیانه، بیداری اسلامی، سوریه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1397344>

